

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΟΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γζάννης κι' ὁ Μαρής
μειλῶνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.—

Γιὰ τὸ καρναβάλι κλαίω !
Κλαίω, βρὲ Μαρή, καὶ λέω
μὲ τὸ μαῦρο μου κεφάλι,
ποῦσαι, ποῦσαι καρναβάλι
ζωηρὰ μου ἐποχή,
μὲ τοῦ κομφετὶ τὸ στρώμα τὸ δπέρποτε παχὺ,
ἐπὶ τοῦ ὁποίου τώρα ξεαπλοῦται νωχελῶς
ὅσος κόσμος πρὸ ὀλίγου διετέλεσε τρελλός !

X

Τώρα ποῦ καθὼς καὶ πρῶτα μέσα στὴ νηστεία πλέω,
γιὰ τὸ καρναβάλι κλαίω !

Ἄχ, αὐτὸ τὸ καρναβάλι ἐὰν ἦτο διαρκές,
θᾶπενγαν ἀπὸ τὸν κόσμον ἢ ἰδέες ἢ κακές
καὶ θὰ ἔμενε μονάχα ἡ ἰδέα τῆς χαρᾶς
τοῦ νὰ γείνεται καθένας μὲ βραβεῖο μασκαρᾶς !

X

Μ.— Τοῦ Καρνάβαλου τὸ γλέντι πάψε νὰ μοῦ τὸ θυμᾶς
εἰς Σαρακοστὴς ἡμέρας
ποῦν' ἡ φύσις Μαγκλιβέρας
καὶ βαρέλι ταραμᾶς.

Μὴ μοῦ τῆς θυμᾶς τῆς νύχτες τῶν ὠραίων μας χορῶν,
πῶσφιγγα κομπῆς μεσοῦλες δεσποινίδων τρυφερῶν
τώρα πῶμεινα μογάχος τῶν τριόδων τοκιστῆς
καὶ μὲ περισφίγγει πείνα ἱερᾶς Σαρακοστῆς.

X

Μὴ μοῦ τὴν θυμᾶς τὴν τρέλλα πῶσασίλενε στὸν τόπον
τῶν σκαῖων αὐτῶν ἀνθρώπων
ποῦν' τὰ ἔστρα τους πολλὰ
κι' ὅλο κατὰ γῆς κοιτᾶνε
καὶ τὸ νὰ σὲ χαιρετᾶνε
τὸ νομίζουνε μπελά !

X

Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τ' εἶν' αὐτὸς ὁ Κεφαλλῆν !
Ἔδεκε ποῦ σοῦ μιλάει μὲ θυμὸν καὶ μὲ χολὴν
ἐναντίον τοῦ ἐθίμου ποῦ τὸν κόσμον μασκαρεῖ
καὶ στὴν τρέλλα τὸν ὠθεῖ,
πᾶς λιγάκι παρακάτω καὶ τὸν βροῖσκεῖς ποῦ γυρεύει
ντομινὸ γιὰ νὰ ντυθῇ !

X

Ποιὸς νὰ ξέρη πῶς στὸν τόπο ποῦν ἐρήμωσις καὶ φρίκη
κι' ὅσοι μένου
περιμένουν
ἀπὸ μία διαθήκη,
ἐκατὸ νὰ φθάσῃ μέτρα
ὁ σωρὸς τοῦ κομφετὶ
καὶ πῶς δὲν θὰ μείνῃ πέτρα
ποῦ νὰ μὴ μασκαρεθῇ !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4.Υ1.Φ1.0031

Ποιὸς νὰ ξέρῃ πῶς σὶν τόπο ποῦ καὶ μ' ὅλα τὰ ἐλέη
διαρκῶς ὁ κόσμος κλαίει
πῶς στερεῖται καὶ πεινᾷ,
θὰ σαστίσουν οἱ ῥαφτάδες
ποῦ χιλιάδες μασκαράδες
ἐζητοῦσαν ντομινά !

×

Τ. — Τὴν ὥρ' ἀλλάξανε τὰ πάντα πᾶν τὰ χρόνια τὰ παλῆα
π' ἂν γυναῖκα νοικοκύρη
ἐβγαίνει σὶδ παραθύρι
τῆς ἐκόβαν τὰ μαλλιά.

Τώρα ὅλες ἡ γυναῖκες πλούσιες καὶ φτωχὲς ἀράδα
βγαίνουν ὄξον μασκαράδα·

κι' ὁ πατὴρ τῆς δεοποινίδος, κι' ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς,
ὅσον αὐστηρὸς καὶ νᾶναι κι' ὅσον αἰμορροδιακὸς,
μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια τῇ μπαρμποῦτα τῆς φορεῖ
καὶ μέ σ' ἰ κ θὰ τὴν ἐντύσῃ
καρναβάλι νὰ γνωρίσῃ
καὶ τὸν κόσμο νὰ χαρῇ !

×

Ἄν ἐγνώριζα τὸ Αἴμα τῇ βδομάδα τῆς Τριτῆς,
Ἀμασκάρεντος δημότης δὲν ἀπέμεινε κανεὶς.

Βενετία
ἡ πλατεία.

Νίτσα, Νάπολι καὶ Ρώμη
ἦταν ὅλοι μας οἱ δρόμοι,
καὶ ὁδὸς φιλοπροόδων κυριῶν τε καὶ κυριῶν,
ἡ ὁδὸς Δικαστηρίων.

Τὶ βαθμὸς ἱλιγγιώδης εὐθυμίας καὶ χαρᾶς
νᾶν κι' ὁ δήμαρχος ὁ ἴδιος ἐφ' ἀμάξης μασκαρᾶς !

×

Μ. — Ὡ τῆς μασκαρομανίας καὶ τῆς τρέλλας τῆς πανδήμου
ποῦ κι' αὐτὸ τὸ δημαρχίκι
ἐγείνε μασκαράλκι
πρὸς ὠφέλειαν τοῦ Αἴμου !

Ὡ τῆς τόσης εὐθυμίας τῶν ἀπόρων δημοτῶν
χορευσάντων κατὰ κόρον εἰς τὸ ἄστυ αὐτῶν !

×

Τὶ μωρία ποῦ τὴν ἔχουν
συμπολιταί μερικοί,
πότε σὶδ Σουδὰν νὰ τρέχουν,
πότε σὶδ Ἀμερικὴ

καὶ γὰρ πάντα ν' ἀταρνηῶνται τῆς πατρίδος τῶν τὰ κάλλη
καὶ νὰ λείπουν ἀπὸ τέτοιο βουρλισμένο καρναβάλι
ποῦ κι' ὁ Μπάμπης ὁ Τσιρόλιας ἐμμεῖτο φοβερὰ,
κάποια χειραφετημένη
ποῦχε ἄντρα μπεζεβένη
καὶ τὸν ἄφηνε σὶδ σπῆτι νὰ βυζαῖν τὰ μωρά !

×

Τὶ μωρὸς αὐτὸς ποῦ πάει
τῇ νεότη του νὰ φάῃ

μέσα σὶν ὠκεανῷ,
καὶ δὲν μένει σὶν πατρίδα
μὲ τῇ αἰγουργῇ ἐλπίδα
νὰ φορέσῃ ντομινό !

Τὶ μωρὸς αὐτὸς ποῦ πλούτη
σὶδ Χαράρ καὶ σὶδ Τζιμποῦτι
ἐξ Ἀβυσσινῶν ζητεῖ,

καὶ δὲν κάθεται νὰ ζήσῃ σὶν πατρίδος τὴν ἀγκάλῃ
νᾶχῃ κάθε καρναβάλι
θησαυρὸ τὸ κομφετί !

×

Πᾶν τὰ καρναβάλια
τὰ μαγευτικά,
κι' ἐρχονται τὰ χάλια
τὰ πολιτικά,
πῶχουν ἄνω κάτω
τὸ Ἑλληνικὸ,
μὲ τὸ κομητιάτο
τὸ Βουλγαρικὸ.

×

Πᾶν ἡ ἐσπερίδες
κλύκας θαυμαστῆς,
κι' ἐρχονται γαρίδες
τῆς Σαρακοστῆς.
Πᾶνε κι' ἡ σαμπάνιες
καὶ τὰ ντομινά
κι' ἐρχοντ' ἡ μετάνοιες
τοῦ παπᾶ Πανᾶ.

Ἐφυγε τὸ μπρὶο τόσων δεσποινῶν
κι' ἦρθ' ὁ Τζανετάκης ἐκ τῶν Ἀθηνῶν.

×

Μ. — Ἐλλειψαν αἱ προτιμήσεις καβαλιέρων διαλλεγτῶν
καὶ ἦρθε πάλιν ἐδῶ πέρα
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ἡ δουλειὰ τοῦ Τεμπονέρα
καὶ τῶν παραχαχαχτῶν.
Ἐλλειψε τὸ κυλικεῖον
τοῦ χοροῦ τοῦ κοστιουμέ
κι' ἔγεινε δοκοδικεῖον
ἀφ' τὸ Γρήσα κι' ἀπὸ 'μὲ

νὰ δικάσωμεν ἀνθρώπους ποῦ δι' ἄλλας ἀφορμὰς
δὲν ἐσκέφθησαν ὠρίμως καὶ φρονίμως σὰν ἐμᾶς!

×

Στοῦ Τεμπονέρα τὴ δουλειὰ μὲ τὸ γνωστὸ τὸ Γάλλο,
ἐμένα βάνουν ἐνορκο ἀπόφασι νὰ βγάλω.
Καὶ γιὰ νὰ εἶναι βέβαιοι πῶς θὰ δικάσω ἴσα,
μὴ βάλαν ἐξεπίτηδες συνάδελφο τὸ Γρήσα.
Τὸ δὲ φιλέορτον κοινόν, ἂν κάμῃ τὴν θυσίαν
ν' ἀκολουθήσῃ τακτικῶς τὴν διαδικασίαν,
θ' ἀντιληφθῇ πῶς ἔκαμε λαμπρὰ τὸ Ἐφετεῖο
στηρίξαν τὰς ἐλπίδας τοῦ ἀπὰ σ' ἐμᾶς τοὺς δύο!

×

Γ. — Κι' ἀφοῦ μὲ τὸν Καρνάβαλο ἐπῆραμε τὰ ὄρη,
ἦρθε κι' ὁ « Λυκαργόπουλος » τὸ νέο τὸ παπόρι
τοῦ φίλου συμπολίτου μας τοῦ καπιτὰ Νικόλα
νὰ καταγράψῃ τ' ἄρμπουρα καὶ τὰ πανιὰ του ὅλα.
Κι' ἐχάρηκα μωρὲ Μαργῇ, ποῦ μεσ' τὸ πόρτο εἶδα,
κοιτᾶ παπόρι ποῦ τιμᾷ μεγάλως τὴν πατρίδα
καὶ μέσα θαῦρουνε δουλειὰ ναυτάκια ζηλεμένα
ποῦ ναῦλο στὰ ταξείδια μου δὲν πέρνουν ἀπὸ 'μένα.

×

Ἐμόλυνε τῆς βάρκας του ἀπὸ τοὺς μακαράδες
κι' ἐπῆρε μέσα γι' ἀγριασμὸ δεκαεφτά παπάδες.
Ἐπῆρε τὸν Παρθένιο καὶ τὸν παπᾶ Κακούρη
μὰ καὶ τὸ Στίβα τὸν παπᾶ
ἀφοῦ κι' εὐρέθηκ' ἐδεπὰ
τὸν πῆρε γιὰ τ' ἀγοῦρι,

κι' εὐθὺς ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ κατῆλθε κι' ἐπεφάνη
μὲ τὴ φωνὴ τὴν ὁμορφη τοῦ διᾶκου τοῦ Πεφάνη.

×

Κι' ὁ ἄγγελος ὁ μηχανικὸς ποῦ μεσ' τὴ μηχανὴ του
τόσο πολὺ παπαδικὸ δὲν εἶδε στὴ ζωὴ του,
καθὼς ἀγιάζαν ἐδεκεῖ ἐν πνεύματος σοφία,
τοῦ πῆρε καὶ τοὺς δεκαεφτά σὲ μιὰ φωτογραφία.

Καὶ χαίρομαι πῶς βρέθηκε κι' ἐτοῦτ' ἡ εὐκολία
νὰ γένουν οἱ παπάδες μας κουβέντα στὴν Ἀγγλία!

— x x x x —

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

Πέρον' ἡ χαρὰ τὸν πέπλο τῆς τὸ μυστικὸ
ἀπὸ τῆς γῆς τὴ σάπια ἀτμοσφαῖρα
καὶ μ' ἓνα πέταγμα γοργὸ καὶ ξαφνικὸ
ὕψωνεται μεσ' τοῦ νεκρῶνε τὸν αἰθέρα.

Καὶ μέν' ἡ ὅλη ἔρημη ἀπὸ ἡδονῇ
ποῦ ἀκάματα μεσ' τῆς ψυχῆς φωλιάζει.
Ἡ κτίσις μ' ἓνα δάκρυ τῆς πικρὸ θρηγεῖ
καὶ στὸ λιβανωτὸ γιὰ τοὺς νεκροὺς τῆς τάξει.

Τερίζουν τὰ κόκκαλα στοὺς τάφους τῶν βαθεῖα
καὶ μὲ τὸ σάββατο γιὰ στόλισμά τους,
φεύγουν τὴ σκοτεινὴ τους μοναξιὰ
νὰ βροῦν ψηλὰ τὰ πνεύματά τους.

Σμίγει ὁ ἔρωτας δυὸ φλογερὲς ψυχῆς
κι' ἡ Ἡδονὴ σφικτὰ τῆς ἀγκαλιάζει.
Μιὰ μάνα μὲ τοῦ Χάρου τῆς πληγῆς
θερμὰ μὲ σάπιο στόμα τὸ παιδί τῆς κράζει.

Ἡ γῆ σκεπάζεται μ' ἓνα πικρὸ καῦμὸ
καὶ ὁ καθένας τὴν ψυχὴν του κλαίει.
Ὁ ζωντανὸς μ' ἓνα λιπόψυχο παλμὸ
γιὰ κείνον ποῦ πεθαίνει μοιρολόγια λέει.

Κι' αὐτῶν ποῦ κλαῖν' ἐκεῖ, τὰ δύστηνα κορμιά
σὲ λίγα χρόνια πνεύματα τὰ βρίσκει
σκορπίζοντας, τὸ ψυχοσάββατο, ἐρμιά
στὸ ἴδιο μέρος π' ἀνατέλλει κι' ἀποδνησκει!

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

Τεταρτοετῆς τοῦ Γυμνασίου.

Εἰς τὸν Πλοῦτον

Σὺ εἶσαι μόρφωσις, τιμὴ, συνείδησις, θρησκεία
ἀξία καὶ ὑπόληψις, δύναμις εὐφύια.

Αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ καλὰ,

ὅταν προβαίνεις μὲ πολλὰ...

ὅλα μαζεύονται σ' ἐσὲ ὅστις τὸ πᾶν παιδρύνεις,
σ' ἐσὲ ποῦ μ' ἀνισότητά τὸν κόσμον διευθύνεις!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ἡ ὄψις σου ποῦ τὴν κομμεῖ χρῶμα ἀπὸ τὸν ἥλιον ἐκ χρυσοῦ,
κάνει ἐλάττωμα κατὰ τὸ σπουδαιότερον προσόν,

καὶ λόγοι ἀνὰ γυναικὶ μὲ τὸ πολλὸν τοὺς πνεῦμα
οὐκ ἀνίχνυται καὶ αὐτοὶ στὸ δυνατόν σου ξενύμα.

Σ' ἐσέ τὸν ψεύτικο Θεὸ τοῦ τρέχοντος αἰῶνος
ἢ ἀνθρωπότης ὅλη,
ἄγγελοι καὶ διαβόλοι

κλίνουνε γόνυ ταπεινὸ, γιὰτ' εἶσαι σὺ ὁ μόνος
τοῦ κόσμου ὁ κυρίαρχος καὶ ἡλὶος ζωοδότης
καὶ ὡς λέγουν οἱ τοῦ Χριστοῦ ἀντὶ ἡσούν ὁ προδότης!

Ἄν ἔχη κάθε βασιλεὺς μοναχικὸ τοῦ θρόνου
οὐ ἔχεις στήσει γενικὸν
μονάχος, οἰκουμηνικὸν

χωρὶς πολέμους καὶ σφαγὰς, πλην μὲ τὸ χρόνον μόνον
καὶ ἐν ὅσῳ ἔχει τὸ κράτος σου τὴ λάμψη στυλιντοτάτης
θὰ κυριεύης τοὺς λαοὺς, θὰ υποτάσσης κράτη...

Σὲ βλέπ' ἢ φτώχεια κλαίονσα καὶ ἢ πείνα μὲ τὸ δάκρυ...
διὰ τῆς κλείς σατραπικῶς σὲ φυλακῆς μὲν ἄκορη!
Ἡ γύμνια καὶ ἡ σιέρησις καὶ ἡ ἐλεημοσύνη
σκληρῶς ἀποδιώκονται ἀπὸ ἐσέ καὶ ἐκείναι!

Ἄλλ' ὅπως σ' ὅλα θάνατος γιὰ σὲ δὲν εἶν' ἐπίσης;
Ἄφ' ὅλ' ἀποτνήσκῃσαι, σὺ πῶς μπορεῖς νὰ ζήσης;
Τὸ πᾶν ταράττεις καὶ κινεῖς,
δὲν στὸ ἀμφισβητεῖ κανεὶς.

ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ καὶ στιγμή ποῦ τῆς ζωῆς τὸ νῆμα
ἀπὸ τὸ Χάρο θὰ κοπῇ
καὶ ἐν ὀφθαλμοῦ μὴ διπλῇ

μὲ τόσους λάτρεις σου πιστοὺς θὰ πᾶς στὸ κρύο μνήμα!

ΔΗΜ. Α. ΣΑΡΔΟΣ.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟΝ

Εἶναι λαμπρὸν συνάδελφε τὸ ποιήμα σου τοῦτο!
Κι' ἐγὼ, νὰ ξέρῃς, διαρκῶς τὰ ἔχω μὲ τὸν πλοῦτον
καὶ τέτοια ἐναντίον τοῦ ἔχω πολλὰ γραμμένα
γιατὶ ποτὲ δὲν ἔρχεται σ' ἐσένα καὶ σ' ἐμένα!

Ἐγὼ τότε συχαίνομαι! Δὲν πιάνεται τ' ἀργίμι!
Τὸν ἔτιδεξα πολλὰς φορὰς, ἀλλὰ μοῦ φεύγει Μίμη!
Κι' ἄμποτες νὰ τὸν βλέπαμε νεκρὸν ἐντὸς τοῦ μνήματος,
ὅπως δικαίως τοῦ τὸ λὲς στὸ τέλος τοῦ ποιήματος,
νὰ βγῇ ἀπὸ τὰ μάτια μας καὶ εὐτὴν ἢ ἀηδία
καὶ ὡς τὴν πληρώναμε μαζὺ τοῦ πλοῦτου τὴν κηδεῖα!

— Ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἀργιολοῦλουδα ἐκδίδονται προ-
σεχῶς εἰς κομμὸν τόμον διάφορα ὥραϊα ποιήματα τοῦ
μουσοτραποῦς δικηγόρου κ. Δ. Σάρου. Ἐλπίζομεν οὖν
τὸ βιβλίον θὰ γένη ἀνάστατον διότι εἶναι πλέον ἢ ἐνδε-
χαιμένον τὸ ποιητικὸν ἔργον τοῦ συγγραφέως.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΝΑΓΗ ΒΑΛΛΙΑΝΟΥ

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνοφραγίστων προσφορῶν, ἢ οἰκοδομῆσις δύο σταύλων, ἢτοι ἐνὸς βούστασιου καὶ ἐνὸς σταύλου προβάτων καὶ χίρων καὶ ἐνὸς ἐλαιουργείου καὶ εἰσπραττοῦ ἐντὸς τοῦ κτήματος τῆς Σχολῆς « Μεγάλου Κυλοῦρι Βαλσαμάκη » συμφῶνως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κ. Φίλωνος ἐκπονηθέντα διαγράμματα, προϋπολογισμοὺς τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης καὶ ὅρους συμφωνιῶν ὧν εἰς βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν προσερχόμενοι καθ' ἐκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Σχολῆς ἀπὸ τῆς 9-12 π.μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3-5 μ.μ. ὥρας.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ὑπὸ τοῦ ἐξῆς ὅρους.

1) Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται ἐν τῷ καταστήματι τῆς Σχολῆς, ὁδὸς Δεσποτέου (εἰκία Τραυλοῦ) κατὰ τὴν 16ην τρέχοντος ἡμερᾶν Κυριακὴν ἀρχομένην τὴν 11ην ὥραν π.μ. καὶ περατουμένη τὴν 12ην.

2) Ἐκαστος προσφερτὴς θέλει παραδώσῃ τὴν αὐτὴν ἡμέραν πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Σχολῆς φακέλλον ἐνοφραγισμένον (περιέχοντα α') τὸ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τιμολογίου ἐκπεσθυσμένον ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἐκατόν. β') Ἀποδείξειν τοῦ Ταμείου τῆς Σχολῆς ἐξ ἧς νὰ ἐμφαίνηται ὅτι ὁ διαγωνισθόμενος κατέθεσε παρ' αὐτῷ ἢ παρὰ τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ εἴτε εἰς χρῆμα εἴτε εἰς χρεωγράφα τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς λόγῳ ἐγγυήσεως ὀφ. 2000 καὶ γ') ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τῶν φακέλων ἢ Ἐπιτροπῇ συνερχομένη εἰς συνεδρίῳ ἐν τῷ καταστήματι τῆς Σχολῆς θέλει ἀποσφράγισῃ τοὺς φακέλλους καὶ κατακυρώσῃ τὴν ἐργασίαν εἰς ἐκείνον ὅστις παρέχει κατὰ τὴν κρίσιν τῆς πλείονα ἐχέγγυα καλῆς καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου.

Ἐν Ἀργεστολίῳ τῇ 7 Μαρτίου 1908.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς
Ι. ΦΩΚΑΣ.

— Νέαν τιμητικὴν θέσιν ἐπαξίαν τῆς ἱκανότητος τοῦ ἔλαβεν ὁ ἐν Καίρῳ συμπλίτης μας ἱατρός κ. Ἰερώνυμος Λεθερίδης ἐκλεχθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκεῖ Κοινότητος, ἱατρός παθολόγος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀχιλλοπούλειου νοσοκομείου, δι' ὃ τὸν συγχαίρομεθα θερμότατα.

— Αὐριον ὥραν 10 1)2 ἐν τῷ ναῷ τῆς Σισσιωτίσσης τελεσθήσεται μνημόσυνον ἐκ μέρους τῶν ἐργατῶν ὑπὲρ ἀναψύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Μαρτίου Ἀντύπα.

— Τὸ φωτογραφεῖον τοῦ ζωγράφου κ. Κατραβᾶ, δὲν ἐργάζεται κατὰ τὰ Κυριακάς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΙΣ «ΛΕΟΝΤΟΣ» Ν. Π. ΚΟΥΡΒΕΛΙΑΝΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ